

Adults en acció

Nº 40 Març 2015   Associació Zitzània

Opina!

Explica't!

Fes sentir la teva veu!

Aquest és el teu espai!!

índex

Editorial	4
El cafè	9
L'hora de les emocions	26
L'anècdota de la meua vida	27
Activitats de l'escola	28
Temps de tradicions	31
Racó literari	34
Sota la palmera	36
Associació Zitzània	39

Editorial

L'actual CFA Concòrdia és fruit d'una llarga història de reivindicacions, d'esforços i de confrontacions d'un nombrós grup de mestres que han treballat al llarg de molts anys perquè la Formació Adults esdevingués un àmbit educatiu ampli, digne i que donés resposta a les necessitats i interessos de les persones adultes amb perfils molt diferents. La il·lusió i l'empenta dels alumnes que han passat per les nostres aules ha contribuït a que la tasca fos més engrescadora per tots els professionals que hi hem treballat.

Fa 25 anys va néixer l'actual CFA Concòrdia, en les instal·lacions que avui coneixem, com a conseqüència de la fusió de les tres escoles de la zona Nord de Sabadell: Escola d'Adults de Ca n'Oriac, la de Can Deu i la de Can Puiggener. Fins aquell moment l'Escola estava ubicada al carrer Major, en els locals d'un antic centre educatiu. Des del moment de la seva creació i fins avui, l'Escola està repartida en 3 seus i en 3 barris: Concòrdia, Can Deu i Can Puiggener.

Però en realitat l'oferta d'adults a la zona nord de Sabadell és molt més antiga, tal i com es detalla a continuació:

- L'any 1974 es va crear un ensenyament per a adults a Can Puiggener, amb voluntaris que feien classes d'alfabetització, graduat, etc...
- L'any 1975 es va començar un curs d'alfabetització a la Cooperativa Ca n'Oriac, on fins llavors es donaven cursos de formació professional. Aquestes instal·lacions van donar lloc a l'Escola d'Adults d'aquest barri.
- Per les mateixes dates i impulsada per l'Associació de Veïns del barri, es va implantar un ensenyament d'Adults a Can Deu. Es va començar amb mestres voluntaris a l'igual que en el barri de Can Puiggener.

Fins l'any 1977 no es va oficialitzar la creació d'aules d'adults, amb els primers nomenaments oficials de professorat. Encara no s'havien creat centres i tot eren aules que depenien de centres d'EGB, que comptaven amb una oferta educativa molt restrictiva i per tant una dotació de mestres molt minsa, motiu per al qual hi havia voluntaris que ajudaven en algunes tasques.

A principis dels anys 80 es van anar incorporant a les aules d'adults, més mestres de procedència diversa (departament, ajuntament, programes de "compensatòria"...). A les coordinacions que es feien entre els docents es va veure la necessitat de sumar esforços per tal de poder donar un servei més ampli a la ciutat i així poder posar en marxa el Projecte, de forma experimental, de Secundària per als Adults. Era una manera d'aprofitar recursos humans i materials, d'oferir més horaris, més programes i en definitiva, una major oferta per a la població. Així a finals dels anys 80 i a proposta dels adults de la zona nord de Sabadell, es va implantar de forma experimental el que la LOGSE concretaria l'any 1990 com a GES (Graduat en Educació Secundària).

El que ens impulsava, com a docents, a treballar en tasques més de disseny curricular, era la motivació i la creença que "s'havia d'anar sempre per davant de l'administració", per tal d'aconseguir els objectius que creiem necessaris:

Això suposava adaptar els currículums de secundària a l'especificitat de l'Educació d'Adults, cosa que va significar una tasca que, tot i ser engrescadora, va esdevenir molt absorbent en tots els aspectes. Va ser un dels moments més rics i il·lusionadors en els quals es va poder debatre sobre els objectius més teòrics i filosòfics de l'ensenyament.

La iniciativa va tenir gran projecció, cosa que va fer necessari comptar amb un espai que pogués donar cabuda a la creixent demanda que rebíem des de tota la ciutat. L'Ajuntament de Sabadell d'aquella època i els Regidors d'Educació corresponents van apostar i recolzar el que les escoles demanàvem. Va ser en aquest moment que, davant la necessitat de disposar d'un espai digne, el municipi va oferir la possibilitat de traslladar-nos a la Concòrdia en les instal·lacions que havien estat una escola de primària i que estaven buides.

Quan es va parlar amb els docents que havien de traslladar-se en aquestes instal·lacions, hi va haver opinions de tot tipus: d'una part, els que opinaven que era una bona oportunitat poder comptar amb un espai tan ampli al que no estaven acostumats i de l'altra, els que pensaven que era impossible poder adequar-lo per ser utilitzat com a escola.

Per damunt de tot i en tractar-se de persones amb un esperit de lluita i de projecció, va guanyar la visió positiva i el gener del 1990 es va començar a utilitzar l'edifici per a ensenyament d'adults. Va ser en aquest moment què es va canviar el nom: vàrem passar a ser l'Escola d'Adults Concòrdia. La inauguració va ser sonada: va portar l'acte el grup de teatre La Farinera i van assistir, a part autoritats de les diferents administracions del moment... les persones més importants: els nostres alumnes, que en aquell moment eren testimoni d'un gran avanç per la Formació de Persones Adultes a la nostra ciutat.

Al llarg d'aquest anys quan trobem un alumne que ha progressat personal o laboralment i que encara recorda amb nostàlgia el seu pas per "La Concòrdia", o per alguna de les escoles que la van conformar, no podem deixar de sentir la satisfacció d'haver format part d'aquest grup de persones que vàrem fer possible un somni.

La Direcció

Celebrant els 25 anys

El café

This is my grandfather and he can tell me the secret of the marriage.

Me: Hi! How are you? I'm happy to see you! Can you tell me how long have you been married?

Grandfather: Hi! Of course, darling! Well... I'm married since 1958.

Me: Oh! 57 years of marriage. And, why did you get married?

Grandfather: Because I'm in love, but love isn't only a feeling. It is also sacrifice and patience.

Me: I understand. Do you think that two people can be in love all of their lives?

Grandfather: Mmm... good question. I think love is temporary although love can change. Who says love is forever passionate? I learn that the love has the ability to transform.

Me: Fantastic. I'm more calm about this aspect. The next question is... Do you believe that you and my grandmother will always be together?

Grandfather: Uf, I love her so much and I haven't thought about this question. I haven't any doubt that your grandmother and I will die married. But, the time and our decisions show the path.

Me: It is wonderful that you think like this. Finally, can you give me some advices?

Grandfather: Okey! No problem. Watch, it is important to do the things that you feel. Meeting a person with whom you share yours dreams and aspirations is so difficult but not impossible. Knowing the limits of your couple and respecting this. If you really love your couple, you will do all you can so that your marriage works. Don't lose hope in the hard moments and show your best face.

**Marina Medina
PAGSF**

Entrevista a un corresponsal de guerra

Tal com vam quedar vaig fer arribar les vostres preguntes a en **Plàcid Garcia-Planas**, ell s'ho ha pres amb molt interès i ha respost amb total llibertat.

1/2 -A mi el que m'ha cridat l'atenció és perquè t'apassionen tant les guerres. Per què t'agrada tant fer viatges als països on hi ha guerra?

Ir a las guerras no significa que me apasionen. Ir a la guerra no me gusta demasiado. De hecho, me da bastante pereza. Lo que me mueve es el reto de explicarla. De transformar en palabras esa mierda.

3 -Per què dedicar la teva vida al periodisme sobre les guerres? Quin és el teu objectiu quan ho fas? Ho pregunto perquè sento curiositat si és per qüestió de calés o per alguna raó en especial, com per exemple que t'agrada 'jugar-te la vida'?

Estudí periodismo de rebote. Entré por casualidad en la sección internacional de La Vanguardia. Y, sin casi buscarlo, acabé en las guerras. Nadie me obliga a ir, pero si no me pagaran, no iría.

4 -La Rosa ens ha dit que has viatjat i viatges per molts països, la meva pregunta és que has 'pogut sentir' coneixent tantes i tant diferents cultures? Faig aquesta pregunta perquè m'interessen les sensacions que té i pot sentir una persona que coneix i conviu en tantes cultures diferents.

¿Qué he podido sentir? Una cosa impepinable: hay diferentes religiones, lenguas y razas, pero somos tremendamente iguales. Todo el mundo sonríe igual. Todo el mundo muere igual. Eso es lo que siento.

5 / 6 -Hem llegit que fas col·lecció d'objectes de poc valor, usats o trencats que tenen una història relacionada amb la guerra i és curiós per què una persona important comença a fer una cosa així? I per què el seu destí és una exposició?

¿Una persona importante? Uf... Los cementerios están llenos de personas importantísimas. Recojo cosas del suelo porque lo que tiramos al suelo explica mucho quienes somos, los humanos. Nos retratamos por lo que desahuciamos. En la guerra, un objeto tirado en el suelo nos dice cosas. Nos habla de esa guerra, de ese sufrimiento. Sin palabras. Con volumen, tacto y peso. Un objeto puede ser una crónica. Se puede, de alguna manera, leer.

7 -Quan has anat a guerres com la d'Afganistan... tenies por? Si és així, que en tenies, que et fa seguir endavant i fins i tot tornar-hi?

En algún momento determinado, sí, tenía miedo. Pero no demasiado. Donde he pasado más miedo es en el sur de Líbano y en el este de Libia. Insisto: lo que me hace regresar a la guerra es el reto de convertir en palabras lo que veo. De compartir. Porque escribir es compartir.

8 -Si no tenies por... Per què? I et faig aquestes preguntes perquè com tots els humans som dèbils però a l'hora molt forts jo voldria saber quin tipus de persona et consideres tu i quina és la motivació que t'ho fa fer?

Has dado en el clavo: todos somos tremendamente débiles y fuertes a la vez. Te sorprendería hasta qué punto. ¿Mi motivación? Ya la he explicado antes: escribir. Escribir es, de alguna manera, desnudarte. Y el miedo es un espejo: cuando lo sientes, te refleja quién eres. Tu pequeñez. Tu grandeza.

9 -Volia preguntar-li com una persona en 'la plenitud de la seva vida' se'n va a en plena guerra, a exposar-se a la mort o el segrest? Ho fas per la fama o per curiositat? I faig aquesta pregunta perquè també vull saber com pot una persona amb la vida més o menys 'feta' (solucionada econòmicament) exposar-se a aquests perills.

Anem a pams. Acercarte a la muerte en la plenitud de la vida te hace la vida todavía más plena. ¿Porqué lo hago? Para escribirlo. ¿Y para algo más? Una vez le pregunté a un colega porque íbamos a la guerra. "Para que nos quieran más", me respondió. Económicamente la vida me la solucionan las batallas. O el relato de las batallas. Porque te aseguro que de rentas no puedo vivir.

10 -La professora Ma. Rosa ha explicat que quan parles tens una manera simpàtica de moure els dits. És un tic o mania? Perquè ho fas?.. N'ets conscient? I ho pregunto perquè em sembla interessant que un periodista intel·ligent tingui tics.

He ido al diccionario de la Real Academia de la Lengua Española para ver cómo define estas dos palabras, tic y manía. Tic lo define como un "movimiento convulsivo, que se repite con frecuencia, producido por la contracción involuntaria de uno o varios músculos". Y manía como una "especie de locura, caracterizada por delirio general, agitación y tendencia al furor". Un día me colocaré delante de un espejo, miraré cómo muevo las manos y, depende de lo que vea, me haré ingresar.

11 -M'agradaria saber si tens família (dona, fills germans...)? I què diu la teva família sobre aquest treball teu tan perillós?

Tengo familia. Y no se espantan con facilidad. Están acostumbrados.

12 -Que li va portar a escollir, de jove, aquesta professió? Quan estàs enmig d'una guerra, escoltant els estrèpits de les bombes, gemecs dels ferits i veient els cossos inerts escampats er terra... què pensa en aquest moment, a part de posar-se fora de perill?

Quería ser arqueólogo y acabé estudiando periodismo sin saber muy bien de qué iba este oficio. La vida te acaba situando un poco donde ella quiere. ¿Qué pienso cuando estoy entre bombas? Pienso en cómo lo voy a escribir sin caer en el patetismo de raíz romántica, sin convertir la crónica de guerra en un paso de semana santa. Es una tensión muy narrativa. Y algo esencial: escribirlo a tiempo para que en la redacción no te metan una bronca.

13 -Quina influència van tenir en la teva carrera les persones del teu entorn més proper?

Soy reportero y he ido a las guerras por decisión propia. Ninguna persona de mi entorno me ha influenciado en este sentido. Ni siquiera mis lecturas de niño y adolescente. Alguien dijo que la vida es aquello que pasa mientras haces planes. Pues eso, que el periodismo 'me pasó' sin planificarlo.

14 -Has estat repetides vegades a Irak? Si és així, quan has anat has sentit si els iraquians et miraven malament o amb cares rares? què has fet llavors?

He estado dos veces en Irak, las dos en guerra, y estas Navidades volveré por tercera vez. Nunca me han mirado especialmente mal. Será porque soy de Sabadell :)

15 -Has estat a Afganistan, convivint entre ells? Perquè es mostren tant radicals i violents entre ells?

Llevar en guerra desde 1979. Un afgano de 40 años no ha conocido más que eso: guerra. Y cuando la guerra acaba formando parte del paisaje, de la vida, del tiempo, la sensibilidad se resiente.

16 -A totes les guerres en les que has estat han intervingut els EUA? o no? Què, penses tu que els mou a intervenir a tantíssimes guerres? Creus que Espanya ha de seguir ajudat, com aliada i venent armes, els EUA en tots aquests conflictes?

Estados Unidos es un imperio en decadencia. Desde la Segunda Guerra Mundial ha hecho cosas bastante desastrosas, pero no todas las cosas desastrosas del mundo las hace Estados Unidos. Ni todas las armas del mundo las vende Estados Unidos. Eso sería demasiado fácil. De hecho, he visto a Estados Unidos parando guerras en Europa que los propios europeos eran incapaces de detener: Bosnia en 1995 y Kosovo en 1999.

GES I tarda/vespre

Back to school!!!

Nowadays I'm very nervous because our final exam is here and with it, the end of the story.

I decided to study a few months before the last summer. It was an idea that I had been thinking about during some years.

When I was young, a long time ago, I started to work and earn money. Therefore, I was young and I had money to spend. These were amazing years. The only thing that I'm not proud about is giving up my studies. Because of this when I had to opportunity to continue with them, I did it.

As a result of this new challenge, I'm happy although it is difficult, too. Presently my situation is very different than years ago. Now I still work and I have a daughter. She is two years old so I spend my time looking after her. But if I pass the exam, I'll be proud of myself.

I recommend my experience to all the people, it is the only way to change our lives

Silvia Martínez- Més grans de 25

When I was sixteen I already knew what I would like to become, but for this job I had to be 18. For this reason and to help my parents, I left the school and I started to work.

When I was eighteen I started to work in a security enterprise, I became security guard so I had to study again. When I was twenty-one it was the last time I studied.

This last year I have been thinking about going back to school and finally I dared to try. I am thirty and my job leaves my time to study. I even have the energy to work hard and get my goals. I am glad to have taken this decision and I will do it until the end.

Jordi Fandòs- Més grans de 25

How to describe my experience of going back to the books in only 100 words? It's gonna be hard but...let's try! It all began in 2013 New Years' Eve when I met the most special person in the world, my friend Rosa. She started to talk about the adults' school and how this had changed her life and without realizing something inside of me started to change.

The days went by and the idea was still in my mind so one day I enrolled and it started the best trip I have ever made in my whole life.

Nowadays, the exams are in two months and even if I pass the exam, I hope so, or not I have already won! I have won education, knowledge, friends. In short, I have won FREEDOM! So I guess I'll never express all my gratitude to Rosa.

Escarlata Elias- Més grans de 25

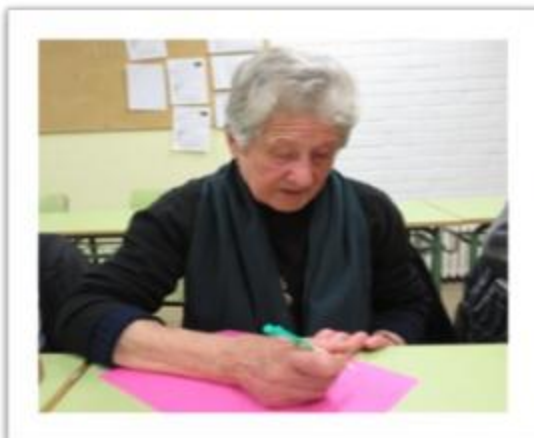

Nosotros somos los protagonistas
INSTRUMENTAL II CFA CONCÒRDIA 2014-2015

Deseo que este año sea mejor que el 2014 para que todo lo que yo pienso se haga realidad. Porque cuando las cosas no te salen bien se te cierran todas las puertas. Ojalá que el tiempo pase deprisa como un huracán que va de un lado a otro.
AGUEDA

Soy un chico que no tengo buena suerte. Lo mejor para mi es estar en la escuela para aprender y conocer muchas cosas. Estoy muy a gusto con mis compañeros, siempre estoy con ellos a gusto y feliz. Mi deseo es poder vivir y trabajar para poder tener una familia sin hacer daño a nadie. Con eso seria muy feliz.
KARAMO

Me llamo Isabel y soy de Málaga. Me crié en un pueblo con mi abuela. Allí estaba sirviendo en la casa del médico. Entraba a las ocho de la mañana hasta las diez de la noche. Me pasaba todo el dia trabajando y después me iba a casa de mi abuela. Tenía dos amigas en la misma calle, la Lola y la Encarna. Vivíamos en la calle Castillo del pueblo de Sierra de Yegua en la provincia de Málaga. Yo de pequeña no había ido nunca al cine.
ISABEL

Mi mayor deseo es poder llevar a mis hijos adelante , llevarlos por el buen camino. Por el mejor camino que pueda haber. Y para que ellos tengan en esta vida un futuro mejor y que no tengan que sufrir ni pasar por todo lo que yo tuve que pasar. Y que sean personas de bien. Le pido a Dios que me de fuerzas y salud Para poder cumplir mis deseos.
IRIS

Yo antes trabajaba mucho y no tenía tiempo para estudiar por eso ahora aprovecho el tiempo estudiando. Me gusta mucho pasar el tiempo estudiando en la Concòrdia. Empiezo a las siete hasta las ocho y media. Ahora no hay trabajo.
MADOU

El deseo que yo tengo es aprender a leer y a escribir. Cuando nació mi nieta fue una alegría muy grande para mi. Ahora estoy muy contenta de venir a la escuela y estoy muy a gusto con todos mis compañeros y mis profesoras.

Estoy muy feliz con mis hijos y mis nietos que los quiero mucho. Ahora mi deseo es aprender a escribir y a leer. Me gusta mucho aprender para saber más cosas. Me gusta venir a la escuela. Estoy muy bién con todos los compañeros y con las profesoras. DOLORES

Mi alegría más grande fue cuando nació mi nieto que se llama Dennis. Y esa alegría vino porque él nació el 1 de enero del 2007. Fue el primer niño que nació en Sabadell y salió en el Diario de Sabadell. Fue una gran alegría porque dos meses antes había fallecido mi marido.

No quiero olvidar que tengo dos nietos más y que también los quiero mucho. Una tiene 22 años y el otro 18.

Cuando les dije que venía a la escuela se alegraron. Yo también estoy muy contenta. De verdad que me gustan todas las profesoras y todos los compañeros.

LOLA

Me llamo Rita y soy de Marruecos. Llevo 25 años en España. Tengo dos hijos, una de 25 años y un niño de 11 años. Vivo en Sabadell y voy al colegio para aprender a leer y a escribir. Estudio catalán, castellano y matemáticas. Me gusta mucho aprender porque de pequeña no quería estudiar y siempre me ha gustado mucho cocinar.

RITA

Empecé a trabajar a los 13 años en una empresa de telares como tejedor. Allí estuve 29 años y porque el jefe falleció...

Sus hijos, todos con carrera, no quisieron quedarse con la empresa, ninguno, así que la cerraron y me quedé al paro.

Mi último trabajo fue peón de paleta. Cuando me volví a quedar al paro con 53 años, nadie me contrataba por la edad.

Fue entonces cuando decidí ir a la escuela de adultos puesto que tenía mucho tiempo libre, para perfeccionar un poco en cuentas, lectura y expresarme mejor.

FELICIANO

Jo em dic Alfonsa. Vaig venir a Catalunya l'any 68. Vaig anar a viure a casa del meu germà i la seva dona.

Vaig trobar feina a casa d'una família benestant. Era un matrimoni amb una filla i la mare estava esperant el segon fill. Va ser un nen que vaig cuidar fins que va fer un any. Després jo ja tenia la data del meu casament i el 28 de juliol ens vam casar al poble d'Olivenza.

Després vaig treballar a una fàbrica petita de debanadora de llanes.

Al cap d'un any vaig plegar perquè estava esperant el meu primer fill.

Abans de dos anys, el segon fill. Abans de quatre anys el tercer fill. I finalment al cap de nou anys, la nena. Ja us podeu imaginar....

Per cert es diu igual que la meua mare La meua mare fa 60 anys que és morta i li he de donar les gràcies a ella perquè estic convençuda que ella està amb mi sino jo no hauria estat tan forta, que Déu la beneïxi. I a la meua mestra del poble i altres persones que em van fer tant de bé a la meua vida. Els ho agraeixo de tot cor.

Agraïda també als meus professors de català i companys de classe.

NO CAL MAREJAR LA PERDIU PER TROBAR RAONS O BONS MOTIUS PER A FER-HO

Primer de tot haig de dir que no sóc un home molt actiu, o que li cal està fent coses sempre, per això no tenir gens de temps per a mi és tediós. Jo no em sento malament si passo un parell d'hores mirant la tele o jugant amb el mòbil.

Aquesta és una part per entendre el que ha significat per a mi tornar estudiar.

Però és com una espasa de dues bandes de tall, perquè per una banda haig de dir que és estimulante, ja que d'ençà que estudio estic més àgil mentalment.

Per això penso que l'esforç es compensa des del principi, a més tinc intenció de continuar estudiant després del Ges.

És per això que vaig decidir tornar a estudiar, per a tot es necessita el GES, sigui per una feina de funcionari o per a patró portuari o per rebre cursos reglats.

És a dir, que sigui com sigui és una decisió que m'aporta beneficis des de l'inici.

També t'aporta l'amistat que fas amb els companys, t'aporta que aprens de tot, no només de les classes, també de moltes experiències d'altres.

En definitiva, una de les millors decisions que he pres a la meua vida, encara que no sigui gratuït, perquè d'esforços en fas molts!!!

Miguel Angel Grimal
GES I vespre

ENTREVISTA DE YOLANDA SIERRA A FLORENCE DORI

-Florence Dori és alumna de GES II i va néixer a Burkina Faso (Àfrica).

Quants anys tens?

20 anys.

Ets soltera o casada?

Sóc soltera.

Tens alguna afició que t'agradi?

M'agrada tocar la guitarra.

Però saps tocar?

Sí, una mica.

Vas algun lloc per aprendre?

Sí, vaig amb un grup d'amics de la meva parròquia.

On vas aprendre?

A la parròquia de Sagrat Cor.

Dediques moltes hores?

Vaig dues vegades a la setmana i pot ser més o menys unes tres hores a la setmana.

Sempre t'ha agradat tocar la guitarra?

Sí, sempre des de petita.

Tens guitarra?

Sí, des de fa dos anys.

Hi ha algun famós que toca la guitarra i t'agradi?

Sí, Paco de Lucia (ha mort).

Per que t'agrada tocar la guitarra?

M'agrada tocar la guitarra perquè després em sento molt relaxada i molt contenta.

Quines cançons vas aprenent?

Cançons religioses i clàssiques.

En el teu país ja tocaves?

No, però planificava anar a una escola de música.

A la teva família, hi ha algú que també l'agradi?

Sí, la meva mare.

Vols seguir tocant?

Sí, tota la vida.

Yolanda Sierra

GES II matí

ENTREVISTA A UN COMPANYY

- Com et dius?

·Em dic Ariadna.

- Quina és la teva edat?

·Tinc 30 anys.

- Tens fills?

·No, no en tinc.

- On vius?

·Actualment la meua residència és a Sitges.

- A què et dediques?

·Sóc docent i entrenadora de natació sincronitzada.

- Tens alguna afició apart del teu ofici?

·Sí, el padel i el tenis.

- Amb quina freqüència practiques?

·Practico diàriament.

- T'agrada cuinar?

·No, gens ni mica.

- Quin és el teu plat preferit?

·En tinc tres; la pasta, la truita de patates i els fessolets.

- Un menjar que no t'agradi?

·No m'agrada el puré de patates.

- Un bonic record de la teua infància?

·La primera travessia al mar quan tenia 8 anys i vaig quedar campiona.

- Un moment especial?

·Quan em vaig classificar pel campionat d'Espanya de natació als 7 anys.

- Tens algun desig per complir?

·Que tot el món tingués tot el que necessita, encara que és gairebé impossible de complir.

- Tens algun desig complert?

·Haver-me pogut formar com a mestra i haver pogut complir objectius esportius.

- Quines tres coses t'emportaries a una illa deserta?

·M'emportaria unes ulleres de snorkel, un llibre i una navalla.

Interview

Goodnight everybody, we're here with tonight's invited girl. Tonight we're going to know more about her cinematographic likes, because she's a great film analyzer.

Her name is Cristina Cámara, she is 21 years old and she analyzes premiere film since she was young. For that reason, she has a lot of followers on Twitter and her blog, so she is retailer and critique.

-Hello Cristina, how are you?

-I'm fine and proud to be here now

-Good! What type of films do you like to see?

-My speciality are the horror films and Japanese gore. Although I like all types of films, I can also see children's films.

-Where do you usually publish your own reviews?

-In my blog and on Twitter

-Which is the worst film in your opinion?

-The last SAW saga

-And which is the best film that you have ever seen?

-Cannibal Holocaust, a gore film

-What film do you want to see coming soon?

-These isn't any film which I'm interested in, but I will go to repeat "Malediction 1 and 2"

-What film would you recommend me?

-I like a lot Stephan King, so I would recommend to you the film "It", which is based on his book

-Ok Cristina, with that question we can finish the interview. Thank you a lot for your attention!

-You're welcome!

Hecyilian Puerta i Cristina Cámara

PAGSF

Interview to Destiny Aghed

The Nigerian student Destiny Agehede kindly came to our class so that we could chat to him and English and practise interview skills for our final PAGSF exam.

What are you studying now?

I am studying Spanish and Catalan in the Cfa Concordia, but the next year I would like go the high school.

What do you like of Spain?

I like the lanscapes in Spain, the monuments and the architecture.

What's your favorite sport?

My favourite sport is football. When I was child I would wanted to be a football player, but now I would like to be a doctor.

What's your favorite football team?

My favourite football team is FC. Barcelona.

What's your favourite player?

I like a lot of players, for example, Messi, Pique, Casillas,etc...

Do you like hip hop music?

No, I like blues.

Do you celebrate carnival in your country?

Yes,in my country people disguise.

Do you like disguising?

No, I don't

Where would you like to live in the future?

I would like to live in New York.

How do you feel in our class?

I feel very well in your class.

Thanks for coming. It was a pleasure to talk to you. We hope to see you son

David Mata
PAGSF

Nosotros somos los protagonistas
INSTRUMENTAL II CFA CONCÒRDIA 2014-2015
TARDA

Hola, me llamo Ousman y soy de Gambia. Vivo en Sabadell porque estoy interesado en estudiar el idioma español porque cuando llego a la oficina puedo leer las ofertas de trabajo y también puedo leer las cartas. Ahora, gracias a Dios estoy un poco mejor. Puedo leer poquito a poco y también cuando estoy en el tren puedo leer las estaciones. También puedo leer los periódicos. También estoy en la escuela de adultos de la Concordia para estudiar catalán y castellano toda la semana, del lunes hasta el viernes.

Bueno para terminar quiero dar las gracias a todos los profesores. También estoy muy contento con mis compañeros. Muchas gracias a todos los profesores y compañeros.

Hola, me llamo Milagros Giménez Contreras. Hace 4 años que estoy en el colegio de adultos. Estoy muy contenta porque he aprendido mucho en estos 4 años. Me llevo muy bien con mis compañeros. Gracias a mis profesores, hoy puedo decir que puedo leer en catalán.

Doy gracias a Dios por mis 3 niños y espero que tengan un futuro mejor que el mío.

Me llamo Carmen y tengo 40 años. Lo que deseo en esta vida es un buen futuro para mis 4 hijos. Que estudien y puedan sacar una buena carrera y haya trabajo para toda la gente. Le doy gracias a Dios por las tres niñas y el cuarto que fue el niño. Fue un regalo de Dios. El día que nació fue un día muy especial para mi y para mi compañero. Le doy gracias al Señor por todo lo que me ha dado y porque cuida de mi hogar. También estoy muy contenta de haber aprendido a leer y a escribir el tiempo que he venido a la escuela. Gracias a Piti i a Rosa que son buenas profesoras y tienen buen carácter.

Yo me llamo Hanan y tengo 28 años. Estoy casada y tengo tres niñas muy guapas. Yo voy al colegio para aprender castellano y catalán. Antes no sabía leer ni escribir. La escuela está lejos, pero quiero aprender. Gracias a las profesoras ahora se muchas cosas.

Yo me llamo Zohra , mi apellido es El Farse, soy marroquí y vivo aquí en España con mis padres. Estoy estudiando en la escuela de la Concordia. Estoy en el segundo curso. Me gusta mucho. Me gusta mi profesora y mis amigos.
ZOHRA EL FARSE

Hola, soy Rahma. Nací en Marruecos pero llevo 17 años en España. Tengo 3 hijos, 2 niños y 1 niña. Voy a la escuela de adultos de la Concordia para aprender a leer las cartas que llegan a casa y para cuando vaya a comprar. Me gusta mucho aprender porque de pequeña no tuve la oportunidad.

Me llamo Fatima, soy de Marruecos y me gusta ir a la escuela para aprender muchas cosas. Gracias a mis profesoras por enseñarme todo lo que no sabía. Un petó per a les meves professors.

ENQUESTA: COM T'ORGANITZES EL TEU TEMPS LLIURE?

Hem enquestat a 10 alumnes d'Instrumental III de la tarda de la Concòrdia, dels quals 9 són dones i 1 és home.

Les edats están compreses entre els 59 i 77 anys (70-67-59-70-67-63-64-77-65-66).

Dels 10 enquestat n'hi ha 2 que encara treballen tres hores al dia.

La majoria es fan càrrec dels seus néts i/o fills.

Dels 10 enquestats, n'hi ha 2 que diuen que tenen molt temps lliure (el senyor i la senyora més gran), 1 senyora diu que en té bastant, la majoria, 6, que en tenen poc i 1 que no en té gens.

Les activitats que fan en el seu temps lliure són: fer esport, anar en bicicleta, fer natació, passejar, ballar, caminar, fer SUDOKUS, fer manualitats, llegir, sopa de lletres, veure la tele, anar a l'escola, fer informàtica i els caps de setmana estar amb la família.

A la pregunta: "T'agradaria tenir més temps lliure?", han contestat que sí 8 persones i 2 consideren que ja tenen prou temps lliure.

Però, si tinguessin més temps lliure, els agradaria: llegir, viatjar i conèixer coses noves, fer sevillanes, sortir amb les amigues, aprendre a ballar, sortir més. Sobretot viatjar.

Quan se'ls demana per quines són les obligacions que no els agrada fer, la majoria diu que ja estan bé amb el que fan tret d'una que diu que no li agrada anar a comprar i una altra que no li agrada ni la cuina ni el menjar. I per tenir cura del seu cos, què fan? Doncs diuen que no fumen, no veuen alcohol, estudiar, menjar coses sanes, fer esport cada dia, pensar coses positives, parlar amb la gent i riure molt!!!

Instrumental III tarda
Concòrdia

Todos y Todas contra la violencia de género.

Mientras los derechos de las mujeres estén en solfa, no podrá avanzar la democracia.

Sin la incorporación al mercado de trabajo en condiciones de igualdad, es imposible evitar que más mujeres entren en la cadena de la violencia.

Hay violencia cuando se nos pega, maltrata, castiga, asesina; pero también cuando se nos expropia, empobrece, se nos obliga a emigrar, cuando se nos secuestra, prostituye, vende, cuando se nos obliga sexualmente, se nos practica la ablación, se nos mutila, se nos recluye...

Pero también se ejerce violencia cuando se considera a las mujeres como seres para la reproducción, como cuerpos para ser exhibidos, cuando no se informa de las aportaciones de las mujeres a la realidad social.

Se ejerce violencia cuando a las mujeres se nos excluye de la política, de la economía, de la cultura. Cuando nos dan un salario inadecuado, cuando se nos exige un determinado físico...y la sociedad la ejerce especialmente cuando no respondemos a su asignación de papeles, considerados deseables y adecuados.

Nos rebelamos ante la sumisión y pretendemos desarrollarnos autónoma e individualmente. Luchamos por la igualdad, para alcanzar las cuotas máximas de dignidad y bienestar establecido.

Intentamos tener historia propia, reivindicando lo aprendido, lo transmitido, lo enseñado por otras mujeres.

Esta violencia limita la movilidad y la ocupación de espacios por miedo a ser excluidas o agredidas. La violencia contra las mujeres está legitimada desde el poder político. En los sistemas llamados democráticos sólo se admite una parte de la violencia de género, la llamada "violencia doméstica" lo que encorseta en el campo de las relaciones afectivas e invisibiliza la otra parte de la parte de la violencia que invade cotidianamente la vida de las mujeres, porque ello equivaldría a cuestionar la igualdad y la libertad.

Apoyo los derechos de las mujeres porque entiendo que sin ellas no habrá cambios sociales ni económicos ni político ni sociales.

Àngel Rey

ÉS L'HORA DE LES EMOCIONS

Per Marta Ferrer

Faig un bon ús de les noves tecnologies?

Connectats al mòbil

Una parella en un restaurant. Ella parla pel mòbil. Ell espera pacientment que acabi la conversa. Dura més de deu minuts. En acabar, cap disculpa per la interrupció. El mòbil torna a sonar. Sense cap mena de pudor ella contesta i comença a xerrar amb algú. Comparteix amb la resta de persones del menjador diverses ofenses inferides per un familiar i els seus plans per la tarda. La seva parella aguanta aparentment impertèrrita aquesta conducta tot el dinar. Les trucades es repeteixen i, amb cara de sofriment, la "parlant" diu cada vegada: "És que no em deixen en pau...!.Són tan pesats...!".

Engany. Manipulació. Fragmentació.

En Robert té el costum de fer arribar als altres els correus que rep i comentar-los, però no envia tot el text rebut. En retalla i enganxa fragments determinats que descontextualitza com li convé. Manipula, fragmenta i trinxa. És una conducta injusta que genera conseqüències. De vegades els qui reben els seus correus brossa n'incrementen la càrrega emocional afegint-hi amb la seva resposta més deixalles de collita pròpia i deduccions sense fonament. I així es va fent una bola de deixalles que, com una bola de neu en un pendent, pot acabar convertida en una allau.

Ecologia Emocional per al nou mil·lenni, M. Conangla i J. Soler. N

Les frases inspiradores

El pensament correcte arriba amb el coneixement propi. Sense comprendre-us, no teniu base per al pensament, sense coneixement propi, el que penseu no és veritat. J. Krishna-

Tots deixem anar un fil, com els cucs de seda. Mosseguem i ens disputem les fulles de morera, però si aquest fil s'encreua amb altres, si s'entrellaça, pot fer un preciós tapís, una tela inoblidable.
Manuel Rivas

Un camí de mil passes comença amb la primera passa. Provervi xinés.

L' anècdota de la meva vida

EXPERIÈNCIES VISCUDES

Jo vaig néixer a un petit poble a dins d'Edo state a Nigeria i vivia amb la meva àvia.

Els anys que portava vivint amb la meva àvia a aquest poble formen uns dels meus records més feliços de la meva infància.

Recordo com era la vida; senzilla i feliç. El paisatge era verd i preciós. Els ocells cantaven meravellosament quan anàvem al camp, els arbres donaven fruits dolços i el sol sortia amb pura meravella.

Recordo que la meva festa preferida de l'any era una de les festes culturals dels Edos anomenada <<Ekpo festival>>. Era un dia al mes de gener després de la festa de l'any nou quan els joves més grans i els homes jovenets es disfressaven amb tiges de palma que cobrien tots els seus cossos i es posaven una màscara tradicional a les seves cares. Un cop disfressats, els jovenets s'unien entre ells i passaven per totes les cases que hi havia al poble i ballaven mentre que alguns d'ells que no anaven disfressats tocaven el tambor i cantaven cançons tradicionals.

Era tot cultural i preciós i m'encantava fins que vaig marxar a la ciutat on vaig començar a estudiar. Anava sovint amb la meva família a visitar el poble però aviat vam deixar de fer-ho.

Sincerament, m'agradaria que tot fos com abans però estic convençut que el futur és molt més interessant que el passat.

Peace Aghed

Català Bàsic vespre Concòrdia

Activitats de l'escola

SORTIDA AL MUSEU DALÍ

Per celebrar els nostres 25 anys l'escola ha organitzat una visita al museu Dalí de Figueres. Aquesta és la valoració de l'activitat d'alguns dels nostres alumnes que hi van venir.

Quines impressions has tingut de la sortida i la visita del Museu?

1. Jo ja l'havia vist, però m'agrada molt
2. M'he sentit traslladada a un món màgic davant de cada obra
3. Les obres poc protegides, poca seguretat
4. Muy interesante
5. Es molt interessant l'obra de Dalí per la perspectiva d'alguns quadres
6. Sorpresa, bogeria, entretingut
7. Molt interessant. No hi havia estat abans
8. Muy interesante y confirma lo que se dice de Dalí, "era un genio"
9. Admiració, confusió
10. Me ha parecido muy interesante
11. M'ha agradat moltíssim. La creativitat està en aquest cas super relacionada amb l'estat emocional de la persona
12. Maravilloso
13. Diferent als altres museus. M'ha agradat tot
14. Molta màgia, molts quadres que sorprenen
15. Muy bonito y sorprendente
16. M'ha encantat, impressió boníssima

14. Molta màgia, molts quadres que sorprenen
15. Muy bonito y sorprendente
16. M'ha encantat, impressió boníssima
17. No hi havia estat mai. Impressió 100% positiu
18. Me ha despertado la imaginación
19. Impresionante
20. Fabuloso
21. Me ha encantado
22. Me ha impresionado, aunque no soy experto en Arte
23. Sorprendente
24. Era un genio fantástico
25. Me ha gustado todo, todo
26. Me ha impactado, volvería otra vez
27. Diferent als altres museus, m'ha agradat tot

M'ha emocionat...

1. L'obra de la germana de Dalí mirant el mar
2. Reflexió sobre la pintura interior
3. L'obra dels rellotges
4. Tot, encara que més la part del mirall que està pintant la dona
5. L'obra del Lincoln
6. Puesta en escena de toda la obra. El autorretrato
7. Las obras del Autorretrato i la de Lincoln
8. L'obra del rei d'Espanya □ "mortificador", impressió negativa
9. L'obra de pedra
10. Pintando a Gala

11. El Crist

12. Les joies

Què proposo per continuar celebrant el 25è aniversari?

1. Una cena con todos los alumnos

2. Excursió amb passejada, camí ronda i després dinar

3. La fira Medieval de Vic

4. Ruta dels castells medievals de Tarraco

5. Visitar el Parc Güell

6. Visitar la Cova de San José a Castelló

7. Una sortida a Sant Sadurní: visitar alguna cava i dinar amb el grup

8. Sagrada Família i Barcelona

9. Estada a una casa rural amb diferents activitats

10. Visitar la Fageda d'en Jordà i la factoria lletera

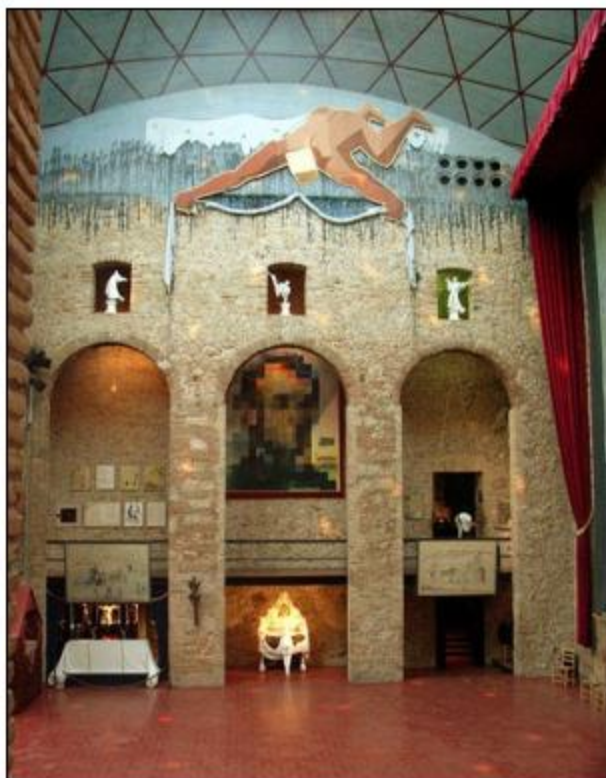
11. Una dia a Núria i agafar el "cremallera"

12. Visitar el cap de Creus, les ruïnes d'Ampúries i fer un tastet d'anxoves

13. Viatjar a Irlanda o Escòcia. Estada a un alberg, així sortiria bé de preu

14. Viatge a una ciutat europea

15. Visitar la Un viaje a New York

Temps de Tradicions

Traducción de nuestra cultura

El día 26 del Ramadán lo celebramos comprando regalos a nuestros niños.

El día final del Ramadán compramos también regalos y ropa a toda la familia y visitamos a nuestra familia, amigos y vecinos.

El día del cordero compramos cordero y ropa nueva y lo celebramos con toda la familia y preparamos pasteles, galletas, dátiles y almendras. Celebramos también el día que nació el profeta de Allah Mohamed.

KHADJOU AIT YAHIA

Fiestas importantes en Rumania

1. El año nuevo. Es el día que marca el comienzo del siguiente año en el calendario. Se establece en la religión el 1 de enero como el comienzo del año y se celebró por primera vez en 1691 por el Papa Inocencio XII. Antes de este tiempo, la Navidad era pensada como el comienzo del nuevo año, mientras que muchos pueblos de la antigüedad en el hemisferio norte empiezan el año el día 1 de marzo.

2. La Pascua. Este es uno de los festivales anuales cristianos. Cristianismo que conmemora el acontecimiento fundamental, la Resurrección de Jesucristo, el hijo de Dios que se encuentra en la religión cristiana, el tercer día después de su crucifixión, el Viernes Santo. La fecha de inicio de la Pascua marca el clero cristiano. Hay algunas denominaciones cristianas que no celebran la Pascua.

3. Día internacional de los Trabajadores. El día Internacional de los Trabajadores o Primero de Mayo, es la fiesta por antonomasia del movimiento obrero mundial. Es una jornada que se ha utilizado habitualmente para realizar diferentes reivindicaciones sociales y laborales.

4. Pentecostés. Describe la fiesta del quincuagésimo día después de la Pascua y que pone término al tiempo Pascual.

5. Asunción de María. Asunción de María o Asunción de la Virgen es la creencia, de acuerdo a la tradición y teología de la Iglesia católica y de la Iglesia ortodoxa, de que el cuerpo y alma de la Virgen María, madre de Jesucristo, es llevado al cielo después de terminar sus días en la tierra. No debe confundirse con la Ascensión, que hace referencia al propio Jesucristo.

6. Andrés el Apóstol. Protector de Rumania, celebrándose el 30 de noviembre.

7. Día Nacional de Rumania. El príncipe de Carol de Hohenzollern-Sigmaringen fue presentado el 10 de mayo de 1866 ante juramento y delante del representante de los rumanos Principados Unidos. En memoria de este evento, el 10 de mayo de 1877 también se proclamó la independencia del parlamento del estado de Rumania. Aunque fue el 14 de marzo de 1881 que el Parlamento votó la transformación del país desde un principado en el Reino de Rumania. Para celebrar el acontecimiento, el Día Nacional se celebra el 10 de mayo, desde 1881 es una de las fiestas más espectaculares de la historia rumana.

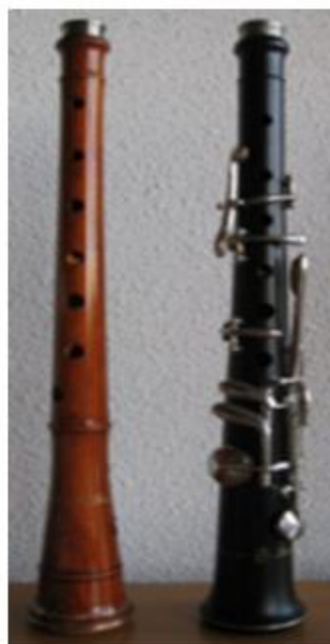
8. Navidad. Es una de las festividades más importantes del cristianismo, junto con la Pascua de resurrección y Pentecostés. Se celebra el 25 de diciembre en la mayoría de las iglesias ortodoxas. En cambio, se festeja el 7 de enero en otras iglesias ortodoxas, como la iglesia ortodoxa rusa o la iglesia ortodoxa de Jerusalén, que no aceptaron la reforma hecha al calendario juliano para pasar al calendario conocido como gregoriano, nombre derivado de su reformador, el Papa Gregorio XIII.

TOMA VADIM

Castellà II Can Puiggener

LA GRALLA I LA DOLÇAINA

En l'article anterior parlarem de la dolçaina valenciana i del seu origen, en aquest parlarem de la seva cosina germana "La Gralla".

La gralla és un dels vaixells insígnia de la música tradicional catalana. Aquest instrument de vent és una mena d'oboè que està emparentat amb la dolçaina valenciana, com aquesta està format per un tub de fusta d'uns 35 centímetres que té una forma cònica per on s'amplifica el so que es genera mitjançant l'aire que travessa una doble llençüeta de canya anomenada inxa. La dificultat d'aquest instrument és aconseguir dominar la quantitat d'aire que ha de fer vibrar l'inxa i transmetre la sonoritat desitjada.

Hi ha dos tipus d'aquest instrument tradicional: *la gralla seca* amb set forats melòdics i dos de sonoritat, cosa que fa que sigui un instrument simple emparentat amb altres instruments de vent similars com la dolçaina valenciana, la duzaina aragonesa, el graille occità o la gaita navarresa. *La gralla dolça* anomenada també de claus, aquesta deriva de la seca però amb els jocs de claus s'amplia la seva tessitura facilitant l'ampliació del repertori i fent un so més suau que el de la gralla seca.

La gralla ens arriba amb els valls de la Catalunya Nova, on posava música a les moixigangues, balls de gitanes o de valencians quan aquest balls evolucionen cap els castells les gralles també els acompanyen essent el seu toc de castells imprescindible per portar a terme l'actuació marcant l'inici i sobre tot la coronació de l'aleta amb que finalitza el castell. També acompanyen altres balls com el ball de bastons o de gitanes.

La gralla experimenta un temps d'auge durant el segle XIX que és quan evoluciona cap a la gralla dolça, per aquesta època apareixen moltes colles de grallers que acompanyen les diverses manifestacions festives populars però cap el 1920 canvien els gustos musicals i la gent es trasllada a les ciutats deixant de banda les tradicions populars entre elles la gralla i els castells. No serà fins als anys setanta coincidint amb els aires de llibertat després de la mort de Franco en que es produirà la recuperació

de moltes tradicions entre elles els castellers i la gralla de manera que formarà part de la identitat nacional que reivindica la cultura popular. Ja no serà

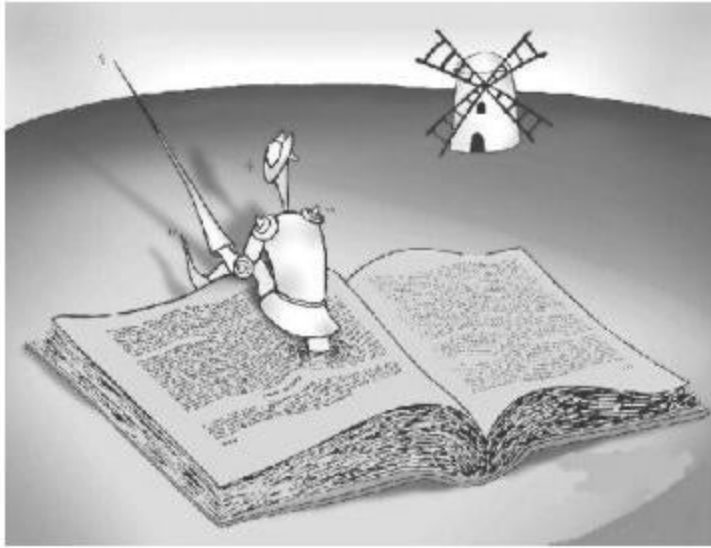
tan sols al territori tarragoní i penedèsenc on podem sentir el so sec i estrident de la gralla: colles castelleres, gegants i altres mostres de cultura popular la porten a gran part del Principat.

Recordeu la gralla i els castellers van sempre acompanyats pel so del timbal que plena els moments de silenci de la gralla a més a més d'ajudar a seguir el ritme amb la percussió, al igual que la dolçaina valenciana la gralla no pot anar mai tota sola. Sempre l'acompanyarà el timbal.

Mar Francès i Domènech
Professora CFA Concòrdia

Racó Literari

At the train station

Cristina: Hello! Good morning!

Richard: Hello! Good morning!

Kati: We'd like a return ticket to Sitges, please

Richard: Ok! One moment, please

Cristina: Could we have tickets for two adults and one child?

Ana: I'd like window

Richard: OK! For the six o'clock train?

Kati: What time do we arrive to Sitges?

Ana: When do we get into the train?

Cristina: Shut up!!!

Richard: There is a direct train to Sitges at nine o'clock

Kati: What platform does it leave from?

Ana: I'm hungry. When do we go?

Kati: Schtt!!!

Richard: The train is now standing at platform 7

Cristina: How much is it?

Richard: The three tickets are 300 euros

Cristina: You are crazy!!!

Ana: I want to sleep!

Kati: One moment, daughter!!! We don't have the ticket. They are very expensive...

Richard: Ok, sorry...

Ana: Go, mums!

Cristina: Darling, we get into the train without ticket!

Kati: Yes, good idea

Ana: Why? Why? Why?

Kati and Cristina: Shut up!!!

Kati: How tiring!!

In the train

Richard: Could I check your tickets?

Kati and Cristina: Mmmm.....

Cristina: Where are the tickets, Ana?

Ana: What tickets?

Richard: You have a problema!!!!

They get off the train running!!!

Richard Gomez, Cristina Cobo, Kati Sola i Ana Fernández
GES II vespre

DESCRIPTION OF A CHARACTER

I'm Elena.

I want to tell you ABOUT me, my family and my country.

Ok! I've lived in Barcelona for 9 years. I speak Russian, Spanish and Catalan. Well... and English, too

My parents are from Russia and they live in a Russian town. Its name is Samara. My town is big, beautiful and different
Buildings are high. There is snow. In Samara, there are different foods and festivals.

I have got a brother. His name is Sergey. He is 37 years old. He has got a son. My brother is tall, strong and bald, like my father:-)... but my brother and my father are handsome

My mother is tall. She's middle-aged and beautiful. I've got my mother's eyes.

I've got four uncles and three aunts. They are my father's brothers and sisters. Yes...My father's family is big... But my mother's family isn't big, it's small.

I've got a grandmother. She has got long, grey hair. She's old. She is ninety years old!!!...and she's fine.

Sota la palmera

í

RIDDLES ABOUT ANIMALS

IT IS A FARM ANIMAL. IT IS VERY SMALL AND YOUNG. IT IS A VERY BIG ADULT. IT HAS FOUR TOES IN EACH HOOF. IT HAS A SHORT TAIL. IT IS DELICIOUS.

(It is a pig)
Pili V. Anglès 2 Tarda

IT LIVES IN THE JUNGLE, IS ORANGE AND HAS GOT BLACK STRIPES, TOO. IT IS A PREDATOR. IT'S DARK BROWN AND, IN WINTER, IT HIBERNATES

(It is a tiger)
Rafael M. Anglès 2 Tarda

THIS ANIMAL OF SHOWY COLOURS HAS GOT BLACK AND YELLOW STRIPES. IT IS A VERY LIGHT AND VERY FAST ANIMAL . IT HUNTS SHREWDLY. IT MOVES ELEGANTLY AND IS VERY FAST WITH ITS CAPTURES: IT SPIKES ITS CLAWS IN THEIR FLESH. IT WALKS SENSUOUSLY, AND WITH ITS SIGHTS SET ON WHAT IT WANTS. THERE IS ALWAYS A KING OF THE HERD, TO PROTECT THEM, AND SO THAT THE CHILDREN ARE SAFE.

(It is a tiger)
Carlos G. Anglès 2 Matí

--IT'S BROWN. IT'S WILD AND IT HAS GOT A VERY BIG MANE. IT'S THE KING OF THE SAVANNA.

--IS IT A LION?

--YES IT IS.

Lourdes J. Anglès 2 Tarda

TELEVISION REALITY SERIES

YOUR FACE SOUNDS FAMILIAR

I like "Your face sounds familiar". It is a TV program where each week there is a gala, where eight contestants compete singing. The one who gets the most points from the jury wins the gala. Also, characterization is taken into account. Over the weeks, the contestants are progressively eliminated and, eventually, there is a single winner.

M. Carmen M. Anglès 3 Vespre

BIG BROTHER

'Big brother' is a reality show.

In this program, there is a group of people living together in a large house for three months. During their time in the house, they are isolated from the outside world and they are watched by TV cameras.

The contestants vote for a person, so that he/she goes out of the house, but the audience decides who goes out of the contest every week, until only one candidate, who will be the winner, remains.

Personally, I do not like television reality shows because I think that they are manipulated by the media

I would never compete in a reality show.

M. Carmen B. Anglès 3 Vespre

RIDDLES

IT'S GOT MANY DIFFERENT COLOURS: YELLOW, GREEN, GREY, BROWN. IT DOESN'T WALK, IT CRAWLS, AND IS VERY LONG.

(It is a snake)

Montserrat A. Anglès 2 Matí

--IT'S A FARM ANIMAL, IT PRODUCES MILK, IT IS A BIG ANIMAL.

--IS IT A COW?

--YES, IT IS.

--IT'S LONG, ITS SKIN IS APPRECIATED, SOME ARE DANGEROUS.

--IS IT A SNAKE?

--YES, IT IS.

--IT'S THE KING OF THE SAVANNAH, ITS ROAR IS HEARD FROM SEVERAL KILOMETERS AWAY.

--IS IT A LION?

--YES, IT IS.

--IT'S A VERY FAST, FELINE THAT COMES FROM ASIA.

--IS IT A TIGER?

--YES, IT IS

--IT'S A HUGE MAMMAL THAT LIVES IN THE WOODS. IN THE WINTERS, IT SLEEPS.

--IS IT A BEAR?

--YES, IT IS.

--IT'S A BIG ANIMAL WITH STRIPED SKIN, ORIGINAL FROM AFRICA.

--IS IT A ZEBRA?

--YES, IT IS.

--IT'S A FARM ANIMAL. YOU USE IT ALL OF IT. ITS SKIN IS PINK.

--IS IT A PIG?

--YES, IT IS.

--IT'S A CLIMBING ANIMAL, VERY SIMILAR TO MEN.

--IS IT A MONKEY?

--YES, IT IS.

--IT'S A CUNNING ANIMAL, A LARGE PREDATOR, PRIZED BECAUSE OF ITS FUR.

--IS IT A FOX?

--YES, IT IS.

--IT'S A HUGE ANIMAL WITH BIG EARS AND A LONG TRUNK.

--IS IT AN ELEPHANT?

--YES, IT IS.

Josep P. Anglès 2 Tarda

Associació Zitzània

Aquest trimestre ens ha condit la feina, hem fet tres sortides i quina d'elles ha sigut millor.

La primera sortida va ser a la plaça de la Vila de Madrid i la Via Sepulcral Romana, al Temple d'August i al museu d'Història de Catalunya. Hi vam anar 16 persones i ens ho vam passar molt bé.

La segona va ser una caminada molt bonica pels voltants del poble de Gallifa, per una vall natural a la comarca del Vallès Occidental.

Vam veure el Gorg Negre de la riera de Gallifa i el Gorg de les Elies a la riera de Caldes. En aquesta ocasió hi vam anar 22 persones.

I la tercera va ser al Museu Nacional d'Art de Catalunya, on vam poder fer una ullada pel pas del temps, passant del Medieval Romànic i Gòtic al Renaixement i Barroc fins arribar a l'Art Modern.

En aquesta sortida eren 30 les persones que ens van acompanyar per gaudir d'una sortida molt interessant.

Un altre any Zitzània organitza, amb gran èxit, el CARNIVAL

Foto: Cristina Vert Roca

Zitzània

CONCORDIA
ESCOLA D'ADULTS